

Lietas Nr. C19084714
Lietas arhīva Nr. C-0273-15/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā, 2015.gada 29.janvārī

Kuldīgas rajona tiesa:
tiesnese Anda Brīze

rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā par uzturīdzekļu piedziņu no /pers. B/ un

k o n s t a t ē j a

prasītājs /pers. A/ cēlis tiesā maza apmēra prasību par uzturīdzekļu piedziņu no atbildētājas /pers. B/ bēma /pers. C/, dzimušas /datums/, uzturam.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētāja ir bēma māte. Ar /Nosaukums A/ bāriņtiesas 2014.gada 16.augusta lēmumu atbildētājai pārtrauktas bēma aizgādības tiesības. Bērns dzīvo kopā ar prasītāju un atrodas viņa aprūpē. Atbildētāja uzturīdzekļus meitas uzturam labprātīgi nedod.

Prasītājs lūdz piedzīt uzturīdzekļus bēma uzturam valsts noteikto minimālo uzturīdzekļu apmērā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 177.pantu, 179.panta pirmo, otro un piekto daļu, Ministru kabineta 15.01.2013. noteikumiem Nr. 37 "Noteikumi par minimālo uzturīdzekļu apmēru bērnam".

Prasītājs nav lūdzis iztiesāt lietu tiesas sēdē.

Atbildētāja paskaidrojumu par prasību tiesai nav iesniegusi, kā arī nav lūgusi iztiesāt lietu tiesas sēdē. Puses nav vienojušās par mediācijas izmantošanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.²⁵ pantu tiesa nolēmusi izskatīt lietu rakstveida procesā, nosakot, ka sprieduma norakstu varēs saņemt Kuldīgas rajona tiesas kancelejā 2015.gada 29.janvārī, par ko pusēm nosūtīts paziņojums.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus, kā arī prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā.

Dzimšanas apliecība (lietas 8.lapa) apliecina, ka /pers. C/ dzimusi /datums/ un ka bēma vecāki ir prasītājs un atbildētāja.

Izziņa par personas deklarēto dzīvesvietu (lietas 9.lapa) apliecina, ka bēma deklarētā dzīvesvieta ir pie prasītāja.

Bēmu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina viņa pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Civillikuma 179.pants nosaka, ka katra vecāka pienākums ir samērā ar viņa spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Pienākums gādāt par bēma uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai ar abiem vecākiem. Minimālo uzturīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bēma vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturīdzekļu apmēru bērnam” nosaka, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai uzturīdzekļus 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet, sākot no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai, uzturīdzekļus 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājas uzturīdzekļus bēma uzturam Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā, tādēļ atbildētājas spēja uzturēt bērnu un mantiskais stāvoklis nav vērtējams, jo katram vecākam, neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, katru mēnesi jānodrošina bērnam minimālais uzturīdzekļu apmērs.

Līdz ar to no atbildētājas meitas uzturam ik mēnesi piedzenami uzturīdzekļi 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet sākot no bēma 7 gadu vecuma sasniegšanas – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Uzturīdzekļi piedzenami ar prasības iesniegšanas dienu – 2014.gada 3.decembri, līdz brīdim, kad bērns sasniedz 18 gadu vecumu, vai līdz apstākļu maiņai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Ņemot vērā teikto, no atbildētājas valsts labā piedzenama valsts nodeva EUR 162,00 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 6,20, jo prasītājs no tiesas izdevumu samaksas par uzturīdzekļu piedziņas prasību ir atbrīvots pēc likuma.

Pamatojoties uz teikto un Civilprocesa likuma 34.pantu, 42.panta pirmo daļu, 92., 97., 190.-193., 195., 204.¹, 250.²⁵, 250.²⁷ pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt pilnībā.

A r 2014.gada 3.decembrī piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturīdzekļus /datums/dzimušās meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, tas ir, līdz 31.12.2014. (ieskaitot) EUR 80,00 (astoņdesmit *euro*), bet no 01.01.2015. - EUR 90 (deviņdesmit *euro*) katru mēnesi, bet sākot no bērna 7 gadu vecuma sasniegšanas – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katru mēnesi, līdz brīdim, kad bērns sasniedz 18 gadu vecumu, vai līdz apstākļu maiņai.

Uzturīdzekļu samaksa veicama kontā Nr. /konta Nr./ AS „Swedbank”.

Noteikt, ka uzturīdzekļu apmērs mainās atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai minimālajai mēneša darba algai noteiktā laika periodā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu EUR 162,00 (simt sešdesmit divi *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,20 (seši *euro* un 20 centi).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.¹ pantu noteikt, ka atbildētāja spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese

A. Brīze